El Pirineu necessita uns Jocs Olímpics d'Hivern

El 8 de juliol el Parlament de Catalunya va votar de manera molt clara (71 vots a favor, 20 en contra i 43 abstencions) instar el govern de la Generalitat a presentar la candidatura Pirineu-Barcelona 2030 per als Jocs Olímpics d'Hivern. El 15 de juliol el president Aragonès, recollint el mandat democràtic del Parlament català, va signar la carta que manifestava al Comitè Olímpic Internacional (COI) l'interès de Catalunya per organitzar els jocs esmentats, tal com recull l'acord de govern signat entre ERC i JxCat.

Un dels principals compromisos electorals de JxCat el passat 14-F van ser aquests Jocs Olímpics: ens vam comprometre a culminar, si tornàvem a ser al govern de Catalunya, una candidatura que ja havien preparat exhaustivament des del 2018 i presentat amb èxit a Madrid la consellera Meritxell Budó i el secretari d'Esports Gerard Figueras.

Pirineu-Barcelona 2030 va molt més enllà dels 15 dies de les proves esportives dels Jocs d'Hivern. Aspira a situar el Pirineu català en el centre de les decisions estratègiques dels propers anys a Catalunya, tal com va passar amb Barcelona el 1992.

Pirineu-Barcelona 2030 s'adaptarà a les infraestructures ja existents i no preveu la construcció de noves zones urbanístiques ni de noves estacions d'esquí. El COI prioritzarà candidatures on ja funcionin les infraestructures esportives i hoteleres. Una altra cosa són possibles noves inversions d'accés que els governs acordin de fer: en el cas del Pirineu de Lleida, hi ha un gran potencial de millora.

Pirineu-Barcelona 2030 s'autofinançarà amb les aportacions del COI i amb la recaptació impositiva, de drets televisius, de marxandatge i de venda d'entrades que generin els mateixos Jocs, i es minimitzaran les aportacions públiques.

Els Jocs d'Hivern del 2030 poden ser un aparador magnífic i una oportunitat única de situar a nivell mundial el Pirineu català en el seu conjunt, com a patrimoni natural, cultural, gastronòmic i patrimonial capaç de generar un turisme global sostingut de qualitat que creï una ocupació duradora i estable per a la gent del Pirineu.

Jordi Fàbrega, alcalde de la Seu i diputat, explica que es vol replicar i generalitzar el model d'èxit del Parc Olímpic del Segre del 1992. El gran efecte beneficiós generat a la Seu d'Urgell a partir de Barcelona 1992 va molt més enllà dels campionats mundials o europeus de piragua esportiva que de tant en tant s'hi celebren: durant setmanes, cada any, equips esportius de tot el món hi fan llargues estades d'entrenament, cosa que situa la Seu al centre del mapa mundial d'aquest esport.

Aquest és el model d'èxit a generalitzar a tot el Pirineu amb els Jocs d'Hivern del 2030. El ràfting, per exemple, genera al Pallars Sobirà uns 300 llocs de treball directes, que van donar servei l'any 2017 a uns 170.000 usuaris, gairebé tots catalans, i van generar un impacte econòmic en la restauració, l'hostaleria i el transport a la comarca estimat en 100 M€.

El clima del Pirineu és ideal per al ràfting i per a molts altres esports de muntanya durant tot l'any, tant d'hivern com d'estiu. No hi ha gaires rius millors que la Noguera Pallaresa, un riu d'aigües braves amb 50 km navegables entre Llavorsí i la Pobla de Segur, que assegurin una temporada tan llarga (de març a novembre), amb una majoria de dies de bon temps i aigua no gelada.

Aquest exemple de possible salt del turisme esportiu, avui quasi tot local, cap a un turisme global es pot extrapolar també a la gastronomia i al patrimoni natural, artístic i cultural del Pirineu. Els Jocs d'Hivern del 2030 poden donar a conèixer a tot el món el nostre Pirineu, tal com els Jocs d'Estiu del 1992 van situar Barcelona en el mapa mundial de ciutats.

El Pirineu català és, des del punt de vista de les infraestructures, un cul-de-sac: fa dècades que l'estat espanyol hi ha abandonat les inversions. Mentre no siguem un estat (federal, confederal o independent) que canviï radicalment el finançament de la Generalitat, a Madrid van canviant governs però la dinàmica serà sempre la mateixa: Catalunya a la cua d'Espanya i el Pirineu a la cua de Catalunya. Si finalment es guanyen els Jocs, hi ha l'oportunitat de superar aquesta marginació secular per portar el tren de Puigcerdà a la Seu, o que l'Estat tingui, ara sí, l'excusa per modernitzar la N-260 de Puigcerdà al Pont de Suert.

L'Alt Pirineu i l'Aran representen el 20% del territori de Catalunya però només hi viuen el 0,93% dels catalans. La gent del Pirineu necessita igualtat d'oportunitats per poder seguir-hi vivint. Fem-ho possible.

RAMON TREMOSA

DIPUTAT DE JUNTS PER LLEIDA I EXCONSELLER D'EMPRESA I CONEIXEMENT

Fa dècades que l'estat espanyol ha abandonat les inversions al Pirineu

DAVID BORRAT